RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 68.239/3
van 1 december 2020

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 wat betreft de aanvraagprocedures voor erfgoedpremies en de meerjarenpremieovereenkomsten’

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

Op 3 november 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 wat betreft de aanvraagprocedures voor erfgoedpremies en de meerjarenpremieovereenkomsten’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 24 november 2020. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad, voorzitter, Pierre BARRA en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Arne CARTON, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 december 2020.

*

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 ‘betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013’ (hierna: Onroerenderfgoedbesluit).

Het Onroerenderfgoedbesluit werd recent gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 16 oktober 2020 ‘tot wijziging van de aanvraagprocedures in het Onroerenderfgoedbesluit voor erfgoedpremies bijzondere procedure en voor meerjarenpremieovereenkomsten’. Dit besluit van 16 oktober 2020 beoogt een tijdelijke regeling met de mogelijkheid van de invoering van een schorsingsperiode voor de bijzondere procedure voor erfgoedpremies en voor meerjarenpremieovereenkomsten.

Het voorliggend ontwerp heeft daarentegen tot doel een hervorming te realiseren van de toelatingsprocedure voor handelingen aan of in beschermde goederen, van de procedure inzake het toekennen van subsidies in het kader van beheersovereenkomsten, van de standaardprocedure en de bijzondere procedure voor de toekenning van erfgoedpremies, van de procedure voor de toekenning van onderzoekspremies en van de procedure voor meerjarenpremieovereenkomsten.

Voor de berekening van de erfgoedpremie toegekend in het kader van de standaardprocedure wordt het maximumbedrag van 25.000 euro van de aanvaarde kostenraming dat in aanmerking wordt genomen, verhoogd tot 250.000 euro (artikel 15, 1°, van het ontwerp). De Vlaamse Regering machtigt zichzelf om dit bedrag te verlagen naar 50.000 euro (artikel 16). Het ontwerp omvat tevens een aantal andere wijzigingen zoals inzake de termijnen van deze procedure en de uitbetaling van de premie (artikelen 20 tot 22 en 24 tot 27) en een delegatie aan het agentschap Onroerend Erfgoed (hierna: het agentschap) om te beslissen over premies tot 50.000 euro (artikel 23).

De bijzondere procedure – op grond waarvan aanvragers momenteel nog op een zelfgekozen ogenblik het initiatief kunnen nemen om een aanvraag in te dienen – wordt vervangen door een procedure via oproep (artikelen 1, 2°, 15, 2°, 19, en 28 tot 47). Het indienen van een dossier zal enkel nog mogelijk zijn in het kader van een oproep met een bepaald thema, een bepaalde doelstelling en het bereiken van een bepaalde doelgroep en met inachtneming van bepaalde voorwaarden. Daarbij is onder meer voorzien in een vooraf bepaald totaalbudget en een beoordeling door een jury in een preselectieronde.

Het mechanisme van de “procedure via oproep” zal ook worden toegepast voor de meerjarenpremieovereenkomsten (artikelen 55 tot 68).

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

Daarnaast omvat het ontwerp nog een nieuwe definitie van het begrip "beheersdienst" (artikel 1, 1°, van het ontwerp), een aantal wijzigingen inzake de aanvraag, de behandeling van en de beslissing over een toelating voor handelingen aan of in beschermde goederen (artikelen 2 tot 4), de invoeging van een verwijzing naar het woord "maatregelen" bij de regulering van beheerspakketten (artikel 5), bepalingen over de duurtijd, de doelstelling, de beheerspakketten, de cumulatieregels, het toepassingsgebied, de beslissingsbevoegdheden en de modelformulieren inzake beheersovereenkomsten (artikelen 6 tot 11), de wijziging van een opschrift van een afdeling (artikel 12), de opheffing van een artikel dat bepaalde voorwaarden oplegt inzake de toekenning van een erfgoedpremie voor bepaalde beheersmaatregelen, werkzaamheden of diensten (artikel 14), een aanpassing van de regelgeving over onderzoekspremies (artikelen 48 tot 54), de invoering en opheffing van bepaalde regels inzake cumulatie van premies en andere voordelen (artikelen 13, 17 en 18) en een bepaling inzake de verwerking van persoonsgegevens (artikel 69).

Ontvankelijke premieaanvragen die dagtekenen van voor de datum van de inwerkingtreding van het te nemen besluit worden behandeld overeenkomstig de regels voorafgaand aan die datum (artikel 70).

RECHTSGROND

3.1. In de aanhef van het ontworpen besluit wordt ervoor rechtsgrond gezocht in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' en in de artikelen 6.4.4, 10.1.1 en 10.2.1 van het decreet van 12 juli 2013 'betreffende het onroerend erfgoed' (hierna: Onroerenderfgoeddecreet).

De gemachtigde die daarover om nadere toelichting werd gevraagd, bracht een rechtsgrondtabel bij waaruit het volgende kan worden afgeleid:

– artikel 1 van het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de artikelen 10.2.1, tweede lid, en 10.2.2, tweede lid, van het Onroerenderfgoeddecreet;

– de artikelen 2 tot 4 vinden rechtsgrond in artikel 6.4.4, § 1, van het Onroerenderfgoeddecreet;

– de artikelen 5, 6 en 8 tot 11 vinden rechtsgrond in artikel 10.2.1, tweede lid, van het Onroerenderfgoeddecreet;

– artikel 7 vindt rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 gelezen in samenhang met artikel 10.2.1, tweede lid, van het Onroerenderfgoeddecreet;

– de artikelen 12 tot 68 vinden rechtsgrond in artikel 10.2.2, tweede lid, van het Onroerenderfgoeddecreet;

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

– de artikelen 69 en 70 vinden rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 gelezen in samenhang met artikel 10.2.2, tweede lid, van het Onroerenderfgoeddecreet;

– artikel 71 vindt rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Hiermee kan worden ingestemd onder voorbehoud van de volgende opmerkingen.

3.2.1. De artikelen 1, 1°, en 5 tot 11 van het ontworpen besluit vinden in beginsel rechtsgrond in artikel 10.1.1 van het Onroerenderfgoeddecreet, dat de Vlaamse Regering machtigt nadere regels te bepalen voor het sluiten van beheersovereenkomsten en het toekennen van subsidies, en niet in de door de gemachtigde bij deze bepalingen aangehaalde artikelen.

Bij artikel 1, 1°, van het ontworpen besluit wordt in artikel 2, 1°/1, van het Onroerenderfgoedbesluit de definitie van beheersdienst vervangen. Thans wordt de beheersdienst gedefinieerd als de administratieve overheid die belast is met de uitvoering van de beheersovereenkomsten. De ontworpen definitie luidt:

> “1°/1 beheersdienst: het agentschap of een andere administratieve overheid die ermee belast is de beheersovereenkomst te sluiten en op te volgen”.

De gemachtigde gaf in dit verband de volgende toelichting over de draagwijdte van de zinsnede “andere administratieve overheid” in de artikelen 1, 1°, en 10 van het ontworpen besluit:

> “Het ontworpen artikel 10 wijzigt op dit aspect niets ten opzichte van de huidige situatie. Vandaag (al is het instrument van de beheersovereenkomst in de praktijk nog niet geactiveerd) is ook een beheersdienst hiertoe al bevoegd. Die bevoegdheid moet echter genuanceerd worden, vermits de modaliteiten van de overeenkomst en de nadere regels voor de procedures bepaald worden door de minister (de minister bepaalt de beheersvergoeding, de beheerspakketten, beheersgebied, regels voor controle en sancties, regels aanvraagdossier, nadere regels sluiten van overeenkomst…). De beheersdienst kan dus enkel binnen het daartoe bepaalde kader beheersovereenkomsten afsluiten en opvolgen.”

Het begrip “administratieve overheid” wordt als volgt gedefinieerd in artikel 2.1, 1°, van het Onroerenderfgoeddecreet:

> “de federale overheidsbedrijven, het Vlaamse Gewest, de openbare instellingen die ervan afhangen, de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke instellingen die belast zijn met taken van openbaar nut en de andere besturen die onderworpen zijn aan het administratief toezicht van het Vlaamse Gewest”.

Artikel 10.1.1 van het Onroerenderfgoeddecreet, dat de Vlaamse Regering machtigt tot het sluiten van beheersovereenkomsten biedt in elk geval geen rechtsgrond voor de artikelen 1, 1°, en 10 van het ontworpen besluit, in zoverre hierin wordt voorzien in de bevoegdheid voor het sluiten van dergelijke overeenkomsten door de federale overheidsbedrijven.

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

3.2.2. Voor het overgrote deel van de ontworpen bepalingen wordt door de gemachtigde terecht rechtsgrond gezocht in het niet in de aanhef vermelde artikel 10.2.2, tweede lid, van het Onroerenderfgoeddecreet al dan niet gelezen in samenhang met artikel 10.2.1, tweede lid, van hetzelfde decreet.

Artikel 10.2.2 van het Onroerenderfgoeddecreet luidt als volgt:

> "De premies van het Vlaamse Gewest bedragen minstens 40 % van de kostprijs van de voor financiële ondersteuning in aanmerking komende beheersmaatregelen, werkzaamheden of diensten aan of in beschermde goederen en erfgoedlandschappen.
>
> De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels hiervoor en bepaalt de gevallen waarin een verhoogd premiepercentage of een aanvullende premie kan toegekend worden."

De ontworpen regeling inzake de procedure erfgoedpremie via oproep lijkt echter het decretaal vastgestelde minimum van 40% niet in elk geval te garanderen.

De oproep dient immers naast het totaalbudget onder meer de verdeelwijze van het totaalbudget onder de geselecteerde projecten te bevatten alsook het minimumbedrag van de aanvaardbare kostenraming. Slechts in voorkomend geval bevat de oproep het maximumbedrag van de aanvaardbare kostenraming (artikel 31 van het ontworpen besluit – ontworpen artikel 11.2.27/2, tweede lid, 2°, 3°, 4°, c)). Er kunnen aldus projecten zijn geselecteerd waarvan de kostenraming dermate hoog is, dat, gelet op de verdeelwijze, de drempel van 40% niet wordt gerespecteerd.

De gemachtigde verklaarde hierover:

> "De uitvoeringsbepalingen in het Onroerenderfgoedbesluit gaan vanzelfsprekend steeds uit van een minimum premiepercentage van 40% van de werken die in aanmerking komen (cf. hiërarchie der rechtsnormen). De decreetgever heeft aan de Vlaamse Regering de delegatie en beleidsmarge gegeven om de nadere regels te bepalen, een hoger premiepercentage en aanvullende premies toe te kennen. (…) Bovenstaande uitvoeringsregels respecteren in elk geval de minimale premiegrens van 40% zoals opgenomen in artikel 10.2.2, eerste lid, Onroerenderfgoeddecreet: als een premiedossier voldoet aan de voorwaarden wordt binnen de perken van de begroting minstens een premie van 40% toegekend."

en

> "Bij de oproepen zal duidelijk worden aangegeven op welke 'projectschaal' wordt gemikt, m.a.w. naast het totaalbudget dat beschikbaar is, wordt ook aangegeven of er naar kleinschalige of grootschalige projecten wordt gekeken. Het is de bedoeling kleinschalige en grootschalige projecten via afzonderlijke oproepen te kanaliseren, om te vermijden dat te zeer verschillende projecten tegen elkaar moeten worden afgewogen en dat alleen 'schaal' doorslaggevend wordt om projecten te selecteren of te weigeren. Door mogelijkheid om minimum- en maximumbedragen van de aanvaarde kostenramingen, en eventueel een afwijkend premiepercentage in de oproep te bepalen, kan de minister ook gerichter een budget per oproep inschatten en vastleggen.
>
> Het is niet de bedoeling dat kandidaten intekenen op oproepen die overduidelijk een lager budget voorzien dan het project beoogt. Als in het kader van een oproep

‡LW-ABMUPECEF-GICDJVT‡

1 miljoen euro kan worden verdeeld, kan daar geen initiatiefnemer op intekenen met een project van 4 miljoen euro subsidieerbare kosten. Bij elke oproep zal duidelijk worden gecommuniceerd welke minimum- en maximumramingen van betoelaagbare posten in aanmerking worden genomen bij de oproep. Het deel van de kostenraming dat boven het maximumbedrag ligt zal dan ook niet in aanmerking komen voor een premie.

Voor het selecteren van oproepen is het geprojecteerde premiebedrag de referentie. Een premie van 40 procent wordt hoe dan ook gegarandeerd."

Het verdient in elk geval aanbeveling om, zoals de gemachtigde opmerkte, in de oproep ook een maximumbedrag van de aanvaardbare kostenraming op te nemen en bijgevolg de inachtneming van dit bedrag als deelnemingsvoorwaarde voor de toekenning van een erfgoedpremie via oproep[1] op te leggen.[2]

3.3. Het ontworpen artikel 11/1.1.1 (artikel 69 van het ontworpen besluit) bepaalt dat in het kader van de behandeling van de aanvragen voor toelatingen, subsidies en premies, persoonsgegevens worden verzameld van de aanvrager, zijn vertegenwoordiger of de zakelijkrechthouder van het betrokken erfgoed, waarbij het agentschap en onroerenderfgoedgemeenten zullen optreden als verwerkingsverantwoordelijken.

Voor zover de in de voormelde bepaling geregelde verwerking van persoonsgegevens een intrinsiek gevolg is van de regeling inzake de toelatingen of de toekenningen van subsidies en premies waarin het Onroerenderfgoeddecreet voorziet,[3] mag worden aangenomen dat geen afzonderlijke decretale basis is vereist voor de regeling van de verwerking van de persoonsgegevens die daarmee verband houden.[4]

Het voorgaande is minder evident voor de verwerking van de financiële gegevens vermeld in het ontworpen artikel 11/1.1.1, derde lid, 4°. Hierbij dient te worden gepreciseerd dat slechts deze gegevens mogen worden verwerkt die noodzakelijk zijn voor de behandeling van de aanvraag van subsidies of premies.

VORMVEREISTEN

4.1. Artikel 69 van het ontwerp bevat bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens regelen.

[1] Zie artikel 31 van het ontworpen besluit – ontworpen artikel 11.2.27/3, eerste lid, 4°.

[2] Een gelijkaardige opmerking dient te worden gemaakt bij het ontworpen artikel 11.4.1 (artikel 56 van het ontworpen besluit) inzake de oproep voor meerjarenpremieovereenkomsten.

[3] Zie de artikelen 6.4.4 (toelatingen), 10.1.1 (subsidies) en 10.2.1 (premies) van het Onroerenderfgoeddecreet.

[4] Zie adv.RvS 66.344/3 van 11 juli 2019 over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 3 november 2019 'tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 oktober 2017 tot uitvoering van de wet van 7 mei 2017 betreffende klinische proeven met geneesmiddelen voor menselijk gebruik', opmerking 5; adv.RvS, 67.906/1/V van 16 september 2020 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 oktober 2020 'betreffende steun aan hotels en aparthotels in het kader van de gezondheidscrisis COVID-19', opmerking 3.6.

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG’ (algemene verordening gegevensbescherming) (hierna: AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’, te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

4.2. Uit de bij de adviesaanvraag gevoegde stukken blijkt dat geen advies werd gevraagd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit maar dat de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens advies nr. 2020/42 van 6 oktober 2020 heeft uitgebracht.

4.3. In advies 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017,[5] heeft de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving uiteengezet dat noch de AVG,[6] noch de bevoegdheidsverdelende regels eraan in de weg staan dat in eenzelfde lidstaat meerdere toezichthoudende autoriteiten worden opgericht. In dat advies wordt gesteld dat de gemeenschappen en gewesten autoriteiten kunnen oprichten die toezicht houden op de naleving van de ‘specifieke’ regels die de deelstaten ter uitvoering van de AVG hebben vastgesteld inzake de verwerking van persoonsgegevens in het kader van activiteiten die onder hun bevoegdheid vallen.[7] Het verlenen van de bevoegdheid aan die autoriteiten om adviezen te geven, teneinde te voldoen aan de verplichting die voortvloeit uit de in opmerking 4.1 aangehaalde verordeningsbepalingen, hoort daar ook onder.

Zoals echter eveneens in het voormelde advies is uiteengezet, is het de Gegevensbeschermingsautoriteit die belast is met het toezicht op de naleving van de ‘algemene’ regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de AVG heeft vastgesteld.[8] Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de voormelde adviesverplichting.

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog moet worden ingewonnen vooraleer het ontwerp doorgang kan vinden.

4.4. Indien de adviesaanvrager van oordeel zou zijn dat het raadplegen van zowel de Gegevensbeschermingsautoriteit als de Vlaamse toezichtcommissie problematisch zou kunnen zijn, staat het aan hem om een initiatief te nemen om desgevallend een samenwerkingsakkoord te sluiten over de wijze waarop de adviesverplichting die voortvloeit uit de in opmerking 4.1 aangehaalde verordeningsbepalingen door de toezichthoudende autoriteiten van de federale

[5] *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 103-132.

[6] Zie immers artikel 51, lid 1, van de AVG.

[7] *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 115 (opmerking 7.1).

[8] *Ibid.*, 106-115 (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3).

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

overheid, de gemeenschappen en de gewesten kan worden vervuld,[9] op voorwaarde dat hiermee geen uitwisseling, afstand of teruggave van bevoegdheid in hoofde van de betrokken overheden gepaard gaat.

Een dergelijke samenwerking zou overigens ook in het verlengde liggen van de bepalingen van de AVG met betrekking tot zowel de vereiste afstemming van de toezichthoudende autoriteiten van verscheidene lidstaten[10] op elkaar als de vereiste onderlinge afstemming van de toezichthoudende autoriteiten van eenzelfde lidstaat op elkaar.[11-12]

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. Zoals vermeld in opmerking 2 werd het Onroerenderfgoedbesluit recent gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 16 oktober 2020 'tot wijziging van de aanvraagprocedures in het Onroerenderfgoedbesluit voor erfgoedpremies bijzondere procedure en voor meerjarenpremieovereenkomsten'. Artikel 3 van dit besluit dat op 10 december 2020 in werking treedt, voegt, wat de erfgoedpremie volgens de bijzondere procedure betreft, een nieuw artikel 11.2.27 in dat luidt:

> "De Vlaamse Regering kan beslissen om de toepassing van de aanvraagprocedure in deze onderafdeling te schorsen omdat de beschikbare kredieten op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap onvoldoende zijn om nieuwe premies volgens de bijzondere procedure toe te kennen binnen een redelijke termijn. De schorsing is van onbepaalde duur en geldt totdat de Vlaamse Regering de schorsing opheft.
>
> Tijdens de periode van schorsing kunnen geen nieuwe premies volgens de bijzondere procedure worden aangevraagd. Ontvankelijke premieaanvragen die ingediend zijn vóór de schorsingsperiode, worden behandeld volgens de regels in deze afdeling."

Hetzelfde besluit van 16 oktober 2020 voert bij artikel 4 een gelijkaardige regeling in voor de meerjarenpremieovereenkomsten door een tweede lid toe te voegen aan artikel 11.4.1 van het Onroerenderfgoedbesluit.

De artikelen 29 en 56 van voorliggend ontwerp vervangen respectievelijk artikel 11.2.27 en artikel 11.4.1 door bepalingen met een andere draagwijdte.

De gemachtigde werd om nadere toelichting gevraagd over de verhouding tussen het besluit van 16 oktober 2020 en het voorliggende besluit. Hij verklaarde:

> "Bij de definitieve goedkeuring van het besluit van 16 oktober 2020 heeft de Vlaamse Regering ook beslist om de schorsing te laten ingaan op 10 december 2020. Vanaf dan kunnen er geen erfgoedpremies volgens de huidige bijzondere procedure of

[9] Zie in dat verband ook de meer algemene suggestie in advies 61.267/2/AV, *l.c.*, 115-116 (opmerking 8).

[10] Zie de artikelen 60 tot 67 van de AVG.

[11] Zie artikel 51, leden 1 tot 3, van de AVG.

[12] Zie adv.RvS 66.033/1/AV van 3 juni 2019 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2019 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2010 tot uitvoering van het decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling, wat betreft de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars', opmerkingen 5.1 tot 5.4.

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

> meerjarenpremieovereenkomsten meer worden aangevraagd. (…) De beslissing van de Vlaamse Regering om tot de effectieve schorsing over te gaan is volgens ons een niet-reglementaire beslissing en moet dus niet voor advies aan de Raad van State voorgelegd te worden.
>
> De schorsing(sregeling) wordt echter zonder voorwerp zodra het nu voorliggende aanpassingsbesluit definitief wordt goedgekeurd. Vanaf dan kunnen er opnieuw erfgoedpremies worden aangevraagd, maar dan wel afhankelijk van het al dan niet instellen van oproepen. De schorsingsbeslissing moest vooral dienen om bij het desgevallend langer uitblijven van een definitieve beslissing over de nieuwe oproepenregeling toch ademruimte te creëren om de wachtlijst te kunnen afbouwen (wat onmogelijk bleek door de bestaande en goed toegepaste voorafnameregeling). (…)"

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat de niet-voorgelegde beslissing van de Vlaamse Regering van 16 oktober 2020 om effectief gebruik te maken van de schorsingsmogelijkheid waarin de artikelen 11.2.27 en 11.4.1, zoals ingevoegd of gewijzigd bij de artikelen 3 en 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 oktober 2020 'tot wijziging van de aanvraagprocedures in het Onroerenderfgoedbesluit voor erfgoedpremies bijzondere procedure en voor meerjarenpremieovereenkomsten', voorzien en aldus per 10 december 2020 de toepassing van de aanvraagprocedure te schorsen, een dwingend voorschrift is dat de algemeenheid van de rechtsonderhorigen of van één of meer categorieën van rechtsonderhorigen betreft. Het is dan ook een reglementaire tekst in de zin van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, die aan de afdeling Wetgeving had dienen te worden voorgelegd. Voorts dient deze beslissing overeenkomstig artikel 190 van de Grondwet te worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, wat, zoals de gemachtigde beaamde, niet is gebeurd, om tegenwerpbaar te zijn.

De conclusie is dan ook dat, in zoverre het besluit van de Vlaamse Regering tot effectieve schorsing van de aanvraagprocedure met toepassing van de artikelen 11.2.27 en 11.4.1 van het Onroerenderfgoedbesluit niet wordt bekendgemaakt vooraleer het voorliggend ontwerp in werking treedt, de mogelijkheid blijft bestaan om aanvragen in te dienen voor de bijzondere procedure of de meerjarenpremieovereenkomsten. Hierbij dient dan ook artikel 70 van het voorliggend ontwerp te worden betrokken, dat bepaalt dat ontvankelijke premieaanvragen ingediend voor de datum van inwerkingtreding van het te nemen besluit, worden behandeld overeenkomstig de regels die golden voorafgaand aan die datum.

6. Het blijkt niet de bedoeling van de steller van het ontwerp om bepaalde nieuwe regels onmiddellijk toe te passen. Zo wordt in het verslag aan de Vlaamse Regering nopens de procedure via oproep opgemerkt:

> "Het jureren houdt een competitie-element in, maar dat competitie-aspect zal pas op termijn ten volle kunnen gelden, aangezien het wel de bedoeling is om nu prioriteit te geven aan het afbouwen van de bestaande wachtlijst, en het budget beschikbaar voor oproepen afhankelijk te maken van de ruimte die daarbuiten bestaat. Er zullen in eerste orde dus weinig en dan nog zeer beperkte oproepen worden georganiseerd."

Het rechtszekerheidsbeginsel omvat de vereiste van voorzienbaarheid en toegankelijkheid van het recht waardoor het voor de rechtzoekende in redelijke mate mogelijk moet zijn de gevolgen van een bepaalde handeling te voorzien. Het verdient dan ook aanbeveling

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

om duidelijkheid te verschaffen over de timing van de toepassing in de praktijk van het in het ontwerp opgenomen nieuw regelgevend kader. In elk geval kan de door de gemachtigde aangekondigde voorgenomen implementatie niet inhouden dat de Vlaamse Regering de van toepassing zijnde decretale regeling zou uithollen of schorsen.

7. In een groot aantal bepalingen van het ontwerp wordt het begrip “digitaal platform” gehanteerd.[13] Het voornemen is dat naast de mogelijkheid van een schriftelijke procedure het agentschap via dit digitale platform kennisgevingen richt aan aanvragers van premies of dat de aanvragers hiermee communiceren met het agentschap.

Hierover merkte de gemachtigde op:

> “De Vlaamse regering heeft op basis van de artikel 6.4.4, §1, artikel 10.2.1, tweede lid en artikel 10.2.2, tweede lid, de delegatie om de nadere regels te bepalen voor de verschillende aanvraagprocedures. Dit omvat dus ook de bepalingen over hoe en waar een aanvraag praktisch moet ingediend worden. In het kader van digitalisering wordt aan de burger de alternatieve mogelijkheid geboden om verschillende aanvragen in te dienen via een digitaal loket https://www.onroerenderfgoed.be/e-loket.”

Het Onroerenderfgoeddecreet, het Onroerenderfgoedbesluit of het voorliggend ontwerp bevatten geen definitie van het begrip digitaal platform.

Gelet op het grote belang ervan, onder meer voor de kennisgevingen op grond van het Onroerenderfgoedbesluit inzake bijvoorbeeld de ontvangst van kennisgevingen vanuit de overheid die het beginpunt kunnen vormen van een beroepstermijn, dient te worden voorzien in een definitie van het voormeld begrip en verdient het aanbeveling een nieuw artikel in te voegen inzake de praktische uitwerking van dit platform.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

8. Aangezien het ontwerp niet enkel betrekking heeft op de aanvraagprocedures voor erfgoedpremies en meerjarenpremieovereenkomsten maar het ook bepalingen bevat onder meer inzake de toelating voor handelingen aan of in beschermde goederen en inzake beheersovereenkomsten en onderzoekspremies, geeft het opschrift de strekking ervan onzorgvuldig weer. Dat dient te worden verholpen.

Aanhef

9. De rubriek ‘Rechtsgronden’ in de aanhef dient te worden aangepast aan hetgeen hiervoor over de rechtsgrond voor het ontworpen besluit is opgemerkt.

[13] Het betreft meer bepaald de artikelen 2 tot 4, 21 tot 25, 27, 31, 33, 35 tot 37, 39, 42, 44, 47, 51 tot 53, 60 tot 62, 64 en 65 van het ontwerp.

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

Artikelen 3, 23, 36 en 52

10. Op grond van de ontworpen bepalingen bij de artikelen 3, 23, 36 en 52 van het ontwerp worden diverse soorten toelatingen en aanvragen geacht te zijn geweigerd indien de aanvrager nalaat om binnen een bepaalde termijn ontbrekende gegevens of documenten bij te voegen.

Aldus wordt meermaals een beroep gedaan op het procedé van de stilzwijgende beslissing.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft reeds herhaaldelijk opgemerkt dat aan stilzwijgende besluitvorming een aantal nadelen zijn verbonden, inzonderheid wanneer, zoals hier het geval is, de stilzwijgende beslissing in het nadeel van de betrokkene is.

Zo is een dergelijk procedé in de eerste plaats niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid, al was het maar omdat een schriftelijke beslissing ontbreekt, wat tot bewijsproblemen aanleiding kan geven, en de stilzwijgende beslissing in beginsel niet op dezelfde wijze zal worden meegedeeld of bekendgemaakt als uitdrukkelijk genomen beslissingen, met alle gevolgen van dien voor de kenbaarheid en de aanvechtbaarheid van dergelijke stilzwijgende beslissingen. Meer bepaald houdt het procedé van de stilzwijgende beslissing hierdoor ook grotere risico's in voor een schending van de belangen van derden die op een impliciete, doch daarom niet minder verstrekkende wijze, in het gedrang kunnen komen. In de tweede plaats kan het procedé van de stilzwijgende beslissing in strijd komen met het algemeen belang, in zoverre een dergelijk procedé tot gevolg kan hebben dat impliciet beslissingen worden genomen zonder dat daarmee een zorgvuldige voorbereiding en afweging van alle betrokken belangen gepaard gaat. Ten slotte zijn die beslissingen uiteraard niet formeel gemotiveerd, wat de wettigheidscontrole erop kan bemoeilijken.[14]

Het is dan ook aanbevolen om de voormelde artikelen van het ontwerp op dit punt te herwerken.

Artikel 6

11. Beheersovereenkomsten hebben een verbintenis als voorwerp om gedurende een bepaalde termijn een of meer beheerspakketten uit te voeren tegen betaling van een vooraf bepaalde vergoeding (artikel 10.2.1 van het Onroerenderfgoedbesluit).

Door middel van artikel 6 van het ontwerp, dat artikel 10.2.2 van het Onroerenderfgoedbesluit wijzigt, wordt de maximale duurtijd van een beheersovereenkomst, die momenteel is bepaald op vijf jaar (met mogelijkheid tot verlenging indien dit is verantwoord in het licht van de beheersdoelstelling), aangepast. Door de toevoeging van het woord "minstens" in artikel 10.2.2 wordt ook het sluiten van beheersovereenkomsten van zeer lange duur mogelijk.

[14] Zie bijvoorbeeld adv.RvS 65.484/3 van 16 april 2019 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 'betreffende het sociaal beheer van woningen', opmerking 6.

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

Er dient te worden voor gewaakt dat de rechten van andere geïnteresseerde partijen niet op onevenredige wijze worden aangetast. Dat zou het geval kunnen zijn indien niet met een zekere regelmaat zou worden herbekeken of andere belangstellenden in aanmerking komen om beheerspakketten uit te voeren tegen vergoeding.

Om in overeenstemming te zijn met het grondwettelijk gewaarborgde gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel dienen de beheersovereenkomsten dan ook in de tijd te worden beperkt tot een redelijke termijn. In het licht hiervan wordt ter overweging gegeven om in elk geval een (eventueel langere) maximumduur vast te stellen in het ontworpen artikel 10.2.2.

Artikelen 7 en 13

12. Artikel 7 van het ontwerp vervangt artikel 10.2.4 van het Onroerenderfgoedbesluit. In het kader van beheersovereenkomsten wordt een wijziging doorgevoerd van de cumulatieregels voor een beheersvergoeding. Daarbij is voorzien in een uitgebreide lijst van specifieke premies, fiscale voordelen en vergoedingen waarmee het verboden is de beheersvergoeding te cumuleren. Ook in artikel 13 van het ontwerp, dat een nieuw artikel 11.1.2 in het Onroerenderfgoedbesluit invoegt, is voorzien in een soortgelijke lijst waarmee het verboden is een erfgoedpremie of onderzoekspremie te cumuleren.

Het ontworpen artikel 10.2.4, tweede lid, 8°, legt een cumulverbod op voor “elke andere vorm van vergoeding dan de premies en fiscale voordelen vermeld in punt 1° tot en met 7°, die toegekend worden voor dezelfde of een soortgelijke prestatie”. Het is onduidelijk waarom een gelijkaardige bepaling ontbreekt bij het ontworpen artikel 11.1.2.

Op te merken valt voorts dat het evenzeer onduidelijk is waarom in het ontworpen artikel 10.2.4 generiek wordt verwezen naar “erfgoedpremie” terwijl in het ontworpen artikel 11.1.2 de verschillende erfgoedpremies specifiek worden opgesomd.

Artikel 10

13. Het verdient aanbeveling om in de tekst van het ontworpen artikel 10.2.13 (artikel 10 van het ontwerp) te verduidelijken of het advies van het agentschap al dan niet bindend is.

Artikel 16

14. Met artikel 16 van het ontwerp machtigt de Vlaamse Regering zichzelf in het ontworpen artikel 11.2.7, tweede lid, om in het kader van de standaardprocedure het maximale bedrag van de aanvaarde kostenraming, dat op grond van het ontworpen artikel 11.2.7, eerste lid, maximaal 250.000 euro bedraagt, te verlagen tot 50.000 euro.

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

Daargelaten de vaststelling dat de Vlaamse Regering zichzelf niet hoeft te machtigen,[15] valt het ter wille van de rechtszekerheid aan te bevelen dat een eventuele verlaging van het maximale bedrag van de aanvaarde kostenraming of een latere wijziging ervan, in het Onroerenderfgoedbesluit zelf wordt opgenomen en niet in een afzonderlijk besluit.

Artikel 18

15. Artikel 18 van het ontwerp strekt tot de vervanging van artikel 11.2.14 van het Onroerenderfgoedbesluit.

In het ontworpen artikel 11.2.14, eerste lid, wordt bepaald dat in hetzelfde kalenderjaar voor hetzelfde beschermde goed, hetzelfde erfgoedlandschap, of een deel ervan dat een opzichzelfstaand geheel vormt, hoogstens één erfgoedpremie kan worden aangevraagd volgens de standaardprocedure op voorwaarde dat het totaalbedrag van de aanvaarde kostenramingen waarvoor een premie wordt aangevraagd in een periode van vijf opeenvolgende jaren niet meer dan 500.000 euro is.

In het ontworpen artikel 11.2.14, tweede lid, wordt voorzien in de mogelijkheid om in hetzelfde kalenderjaar in aanmerking te komen voor twee erfgoedpremies volgens de standaardprocedure, mits het respecteren van dezelfde totaalgrens van 500.000 euro, "voor werken of diensten aan het exterieur aan hetzelfde beschermde cultuurhistorisch landschap, hetzelfde erfgoedlandschap, of een deel ervan dat een opzichzelfstaand geheel vormt".

De gemachtigde die werd bevraagd over het verschil in toepassingsgebied tussen het eerste en tweede lid, verklaarde:

> "Het tweede lid is een versoepeling op de regel in het eerste lid omwille van de specifieke aard van een cultuurhistorisch landschap. In het eerste lid is het uitgangspunt dat voor het beschermde goed of erfgoedlandschap slechts één premie kan aangevraagd worden (ongeacht het aantal potentiële eigenaars/premienemers). In het tweede lid wordt die regel genuanceerd voor cultuurhistorische landschappen waarbinnen er vaak veel eigenaars en potentiële premienemers zijn die in samenloop kunnen komen, waarbij de regels van één premie per jaar, per beschermd cultuurhistorisch landschap niet werkbaar is. Omdat de werken in cultuurhistorische landschappen voornamelijk kleinere en minder kostelijke onderhoudswerken inhouden (bv. snoeiwerken), wordt bovendien de mogelijkheid geboden om twee erfgoedpremies gespreid binnen het jaar aan te vragen. Dit alles blijft, net zoals in het eerste lid, wel binnen hetzelfde algemene limiet van 500.000 euro op vijf jaar voor het gehele beschermde cultuurhistorische landschap."

De Raad van State beschikt niet over de nodige feitelijke kennis om de deugdelijkheid van de voormelde verantwoording in het licht van het gelijkheidsbeginsel na te gaan. In elk geval moet worden vastgesteld dat de gegeven verantwoording voor een gunstigere behandeling van "het exterieur" slechts geldt voor hetzelfde cultuurhistorische landschap en niet voor hetzelfde erfgoedlandschap dat nochtans eveneens wordt vermeld in het ontworpen artikel 11.2.14, tweede lid.

[15] De eventuele verlaging van het maximale bedrag van de aanvaarde kostenraming zal immers rechtstreeks haar rechtsgrond ontlenen aan de decretale bepaling die rechtsgrond biedt voor het ontworpen artikel 11.2.7, eerste lid.

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

Artikelen 21 en 33

16. De artikelen 21 en 33 strekken tot de vervanging van respectievelijk artikel 11.2.18 en artikel 11.2.28 van het Onroerenderfgoedbesluit. De ontworpen artikelen omvatten een lijst met mogelijke elementen van het premiedossier en een machtiging aan de Vlaamse minister bevoegd voor het onroerend erfgoed (hierna: de minister), tot het bepalen van "de nadere regels voor de inhoud (…) van het premiedossier". Op te merken valt dat een onvolledig premiedossier kan leiden tot de weigering van de aanvraag[16].

Een machtiging aan een minister kan enkel betrekking hebben op bijkomstige of detailmatige aangelegenheden. De delegaties aan de minister in de artikelen 21 en 33 van het ontwerp kunnen slechts worden aanvaard indien in de ontworpen bepalingen dit aldus wordt verduidelijkt.

Artikelen 22, 35, 51 en 64

17. De artikelen 22, 35, 51 en 64 van het ontwerp vervangen respectievelijk artikel 11.2.19 (inzake de erfgoedpremie volgens de standaardprocedure), artikel 11.2.29 (inzake de erfgoedpremie volgens de procedure via oproep), artikel 11.3.9 (inzake de onderzoekspremie) en artikel 11.4.9 (inzake de meerjarenpremieovereenkomst) van het Onroerenderfgoedbesluit en strekken ertoe een regeling uit te werken voor het gezamenlijk indienen van een aanvraag voor de premie en van een aanvraag tot toelating voor handelingen aan of in beschermde goederen zoals voorzien in artikel 6.3.5, eerste lid, van het Onroerenderfgoedbesluit. In het tweede lid van de ontworpen artikelen wordt bepaald dat de behandelingstermijn van het agentschap voor de aanvraag tot toelating, wordt "verlengd" en aldus afgestemd op de aanvraag tot toekenning van de premie.

Aangezien de ontworpen regelingen een afwijking vormen van de in artikel 6.3.5, eerste lid, van het Onroerenderfgoedbesluit voorziene termijn van dertig dagen voor de behandeling van een aanvraag tot toelating, dienen de kwestieuze leden van de ontworpen artikelen te worden geredigeerd als volgt:

"In afwijking van artikel 6.3.5, eerste lid, (…)."

Artikel 23

18. Artikel 23 van het ontwerp vervangt artikel 11.2.20 van het Onroerenderfgoedbesluit. In het ontworpen artikel 11.2.20 wordt bepaald dat de minister na inhoudelijk akkoord van het agentschap een beslissing over het premiedossier (ingediend volgens de standaardprocedure) neemt en dat het agentschap delegatie heeft om te beslissen over premies tot 50.000 euro. Voorts is bepaald dat als het premiedossier niet in aanmerking komt voor een erfgoedpremie volgens de standaardprocedure of als de waarborgen voor een vakkundige uitvoering onvoldoende worden geacht, het agentschap de aanvraag weigert.

[16] Zie de ontworpen artikelen 11.2.20 (artikel 23 van het ontwerp) en 11.2.30 (artikel 36 van het ontwerp).

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

De gemachtigde werd bevraagd over de draagwijdte van de ontworpen bepaling. Hij lichtte ze als volgt toe:

> "Een dossier komt niet in aanmerking als het ingediende dossier niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor een erfgoedpremie (artikel 11.1.1, 11.2.1, 11.2.2, 11.2.3 en 11.2.18 Onroerenderfgoeddecreet en 10.4.1 en 10.4.2 Onroerenderfgoeddecreet) of als de waarborgen voor een vakkundige uitvoering onvoldoende worden geacht.
>
> Het ontworpen artikel 23 wijzigt op het vlak van weigeringsgronden niets ten opzichte van het huidige artikel. Waar het aftoetsen aan de formele wettelijke voorwaarden voor een premie een meer 'ontvankelijkheidstoets' inhoudt, is de beoordeling van de vakkundige uitvoering uiteraard meer inhoudelijk. De vakkundige uitvoering zal moeten blijken uit de verschillende stukken en informatie die de premienemer aanreikt in zijn premiedossier."

Het verdient aanbeveling om de tekst van het ontworpen artikel 11.2.20 nader te verduidelijken in het licht van de toelichting van de gemachtigde.

Het is voorts aangewezen om te verduidelijken wie beslist over de weigering van een premie, aangezien de bevoegdheidsverdeling tussen de minister en het agentschap enkel voor een positieve beslissing lijkt te gelden. De delegatieregeling aan het agentschap om dergelijke individuele beslissingen te nemen dient immers duidelijk de grenzen van deze bevoegdheidsopdracht aan te geven.

Artikel 24

19. Artikel 24 van het ontwerp vervangt artikel 11.2.21 van het Onroerenderfgoedbesluit. In het eerste lid van het ontworpen artikel wordt bepaald dat de premienemer in de standaardprocedure op straffe van verval van de premie met de werken start binnen het jaar na de beslissing over de toekenning ervan. In uitzonderlijke omstandigheden en na toestemming van het agentschap kan die termijn eenmalig worden verlengd met maximaal één jaar.

Aangezien kan worden aangenomen dat een groot deel van de aanvragers gebonden zijn door de reglementering inzake overheidsopdrachten en, zoals de gemachtigde beaamde, zich in het geval van complexe overheidsopdrachtenprocedures een verlenging kan opdringen, verdient het aanbeveling om de zinsnede "In uitzonderlijke omstandigheden en" weg te laten uit het ontworpen artikel 11.2.21, eerste lid.

Artikel 29

20. Artikel 29 strekt tot de vervanging van artikel 11.2.27 van het Onroerenderfgoedbesluit. In het tweede lid van het ontworpen artikel, dat betrekking heeft op de procedure tot toekenning van een erfgoedpremie via oproep, wordt bepaald dat "[e]nkel onroerend erfgoed dat in zijn totaliteit beschermd is (…) hiervoor in aanmerking [komt]" en dat "[d]eelnemers aan een oproep (…) zich [engageren] om op het vlak van duurzaamheid state of the art te werken".

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

De vereiste inzake duurzaamheid is reeds vermeld bij de beoordelingscriteria in het ontworpen artikel 11.2.27/4 (artikel 31 van het ontwerp) en vormt dus een redundante bepaling die mag worden weggelaten.

De gemachtigde gaf voorts de volgende toelichting over de draagwijdte van de vereiste dat het onroerend erfgoed in zijn totaliteit dient te zijn beschermd:

> "[D]eze zinsnede is een explicitering van het vanzelfsprekende uitgangspunt dat de premie in principe enkel voor beschermd erfgoed kan worden gebruikt. Afhankelijk van de oproep kan daarbij een specifieke focus worden bepaald."

Aangezien het aldus niet de bedoeling lijkt te zijn om door middel van deze zin de categorie van onroerend erfgoed waarvan slechts een deel beschermd is uit te sluiten, dient omwille van de duidelijkheid de zin te worden weggelaten uit het ontwerp.

Artikelen 29, 31, 58 en 61

21. In het kader van de procedure via oproep vervangt artikel 29 van het ontwerp artikel 11.2.27 van het Onroerenderfgoedbesluit en voegt artikel 31 er onder meer een nieuw artikel 11.2.27/4 in. Wat de meerjarenpremieovereenkomsten betreft, strekt artikel 58 van het ontwerp tot de invoeging van een nieuw artikel 11.4.2/1 in het Onroerenderfgoedbesluit en artikel 61 tot de vervanging van artikel 11.4.4 van hetzelfde besluit.

In de ontworpen artikelen wordt de rol van de jury binnen deze procedures behandeld.

De gemachtigde verduidelijkte dat, wanneer in het ontwerp wordt verwezen naar het advies van de jury, dit niet bindend is voor de Vlaamse Regering. Aangezien het om een essentieel element van de ontworpen procedures gaat, verdient het aanbeveling om dit in de ontworpen bepalingen te verduidelijken.

Artikel 31

22.1. Artikel 31 van het ontwerp strekt, in het kader van de procedure via oproep, tot de invoeging van onder meer een nieuw artikel 11.2.27/2 in het Onroerenderfgoedbesluit. In dit ontworpen artikel, tweede lid, worden de elementen die in de oproep moeten worden vermeld, opgesomd, waaronder, onder 2°, "het totaalbudget en in voorkomend geval, afwijkende premiepercentages".

In antwoord op de vraag wat de draagwijdte is van de mogelijkheid om bij de oproep "afwijkende premiepercentages" te bepalen, verklaarde de gemachtigde:

> "Het bijstellen van de premiepercentages in de oproepen is niet de norm, maar kan gebeuren in functie van de noden van het erfgoed dat binnen het thema van een oproep valt of in functie van een optimale aanwending van het beschikbare budget. De vastgelegde premiepercentages uit het Onroerenderfgoedbesluit (artikelen 11.2.9, 11.2.10

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

en 11.2.12) blijven echter het uitgangspunt, ook bij de oproepen, en zeker in de beginfase.”

Hierbij moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat de minister de premiepercentages zoals opgenomen in het Onroerenderfgoedbesluit dient te eerbiedigen[17]. Voorts dient hij in elk geval het gelijkheidsbeginsel in acht te nemen en ter zake een beleidslijn aan te houden die het best in de bekendgemaakte oproepen zelf tot uiting komt.

22.2. In het ontworpen artikel 11.2.27/5 dat bij artikel 31 van het ontwerp in het Onroerenderfgoedbesluit wordt ingevoegd, is niet voorzien in de mogelijkheid om bij de procedure van de erfgoedpremie via oproep na het indienen van een aanvraag in de preselectiefase aanvullende documenten te bezorgen. Deze mogelijkheid is wel voorzien in de tweede fase van deze procedure (zie het ontworpen artikel 11.2.30 ingevoegd bij artikel 36 van het ontwerp) en bij de standaardprocedure (zie het ontworpen artikel 11.2.20 ingevoegd bij artikel 23 van het ontwerp).

De gemachtigde die hierover werd bevraagd, verklaarde:

“Omwille van het competitieaspect en de vaste indieningsdatum voor alle preselectiedossiers is dit niet voorzien. Zo krijgen alle deelnemers exact evenveel indieningstijd en kan het agentschap alle ingediende dossiers tegelijk beoordelen op de deelnemingsvoorwaarden. Eens de uiterste indieningsdatum verstreken is, kunnen deelnemers hun dossier dus niet meer aanvullen.”

Artikel 36

23. Zoals de gemachtigde beaamde, dient in het bij artikel 36 van het ontwerp ontworpen artikel 11.2.30 een bepaling te worden toegevoegd met betrekking tot de kennisgeving van de beslissing tot weigering van de premie op andere gronden dan het ontbreken van volledige gegevens.

Artikelen 36 en 37

24. In het ontworpen artikel 11.2.30, eerste lid, (artikel 36 van het ontwerp) wordt bepaald dat het agentschap het premiedossier, ingediend in het kader van de procedure via oproep, onderzoekt en een beslissing neemt binnen een termijn van 120 dagen ingaande op de dag na de uiterste indieningsdatum vermeld in de oproep.

In het ontworpen artikel 11.2.31 (artikel 37 van het ontwerp) wordt bepaald dat de minister de erfgoedpremie kan toekennen als het agentschap zich inhoudelijk akkoord verklaart met het ingediende dossier.

De gemachtigde gaf hierover de volgende toelichting:

[17] Zie de artikelen 11.2.10 tot 11.2.12 van het Onroerenderfgoedbesluit.

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡

> "(…) de definitieve indiening: gepreselecteerde kandidaten kunnen het eigenlijke premiedossier voor een bepaalde datum indienen. Het dossier wordt dan afgehandeld zoals premiedossiers vandaag. Het gaat dus om een technische/inhoudelijke beoordeling door het agentschap van de geplande werkzaamheden".

De ontworpen bepalingen moeten beter op elkaar worden afgestemd. Het dient duidelijker tot uiting te worden gebracht dat het de minister is die over de toekenning van de premie beslist op advies van het agentschap en dat de termijn van 120 dagen evenzeer geldt voor de beslissing van de minister.

Artikelen 42 en 43

25. De volgorde van de artikelen 42 en 43 van het ontwerp dient te worden omgekeerd.

Artikel 47

26. Artikel 47 strekt tot de vervanging van artikel 11.2.41 van het Onroerenderfgoedbesluit.

In het ontworpen artikel 11.2.41, eerste lid, 1°, is het aan te bevelen de tweede zin, na een redactioneel nazicht, als een apart artikel in het ontwerp op te nemen.

Artikel 57

27. De inleidende zin van het ontworpen artikel 11.4.2, eerste lid, (artikel 57 van het ontwerp) redigere men als volgt:

"Om in aanmerking te komen voor een meerjarenpremieovereenkomst moet het aanvraagdossier voldoen aan de volgende deelnemingsvoorwaarden:".

Artikel 65

28. Aan het einde van de zinsnede "schriftelijk of via het daarvoor voorziene digitale platform een verzoek" dient het woord "in" te worden toegevoegd.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Jeroen VAN NIEUWENHOVE

‡LW-ABMUPFCEF-GICDJVT‡